

Rozhodnutí Krajského soudu v Košicích ze dne 01.08.1962, sp. zn. 12 Co 439/62, ECLI:CZ:KSKE:1962:12.CO.439.1962.1

Číslo: 8/1963

Právní věta: Zamestnanec, ktorému bolo navrhnuté ústavné ošetrovanie alebo kúpeľná liečba, nesmie byť predčasne prepustený z dôvodu ďalej trvajúcej neschopnosti k práci alebo tohto liečenia a ani mu nesmie byť daná výpoveď, a to v čase podania návrhu (doporučenia ošetrujúceho lekára) až do času, kedy bolo liečenie absolvované alebo kedy bolo rozhodnuté, že sa toto liečenie nepovoluje alebo povolené neposkytne.

Soud: Krajský soud v Košicích

Datum rozhodnutí: 01.08.1962

Spisová značka: 12 Co 439/62

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Skončení pracovního poměru, Sociální zabezpečení

Předpisy: 54/1956 Sb. § 50 odst. 2
§ 50 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresný súd v Poprade zistil trvanie pracovného pomeru medzi účastníkmi a žalobu o náhradu ušlej mzdy zamietol.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja účastníci a navrhli: žalobníčka rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť čo do náhrady ušlej mzdy a žalobe vyhovieť, žalobca zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobkyňa svoj odvolací návrh odôvodnila tým, že si neuvedomila dostatočne dosah svojho prednesu na súde prvého stupňa a len preto nepredniesla, že sa uchádzala o náhradné zamestnanie, avšak bezvýsledne.

Na dôkaz navrhla vypočuť ďalších svedkov, a to vedúceho cestnej správy v Starej Lubovni a tajomníka MNV v Starej Lubovni a ďalej vykonať dôkaz dotazom na odbor pracovných síl ONV v Poprade na tú skutočnosť, že si hľadala zamestnanie, avšak bez výsledku.

Žalovaný navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť, lebo kúpeľná liečba žalobníčky ku dňu výpovede k 15. 9. 1961 bola neaktuálna a bolo vyhovené žiadosti

inej pracovníčky o povolenie kúpeľnej liečby.

Krajský prokurátor navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť z jeho správnych dôvodov.

Krajský súd v Košiciach rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil vo výroku týkajúcom sa trvania pracovného pomeru; vo výroku o ušlej mzde rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

Odôvodnenie:

Zvláštnu ochranu nemocným zamestnancom, ktorým bolo poskytnuté ústavné ošetrovanie alebo kúpeľná liečba, zaisťuje ustanovenie § 50 odst. 2, 3 zák. č. 54/1956 Zb. Účelom citovaného ustanovenia bolo poskytnúť výslovnú ochranu tým zamestnancom, ktorým bolo zo závažných dôvodov zdravotných poskytnuté ústavné ošetrovanie alebo kúpeľná liečba, a to stanovením zákazu prepustenia z dôvodu ústavného ošetrovania alebo kúpeľnej liečby a zákazu výpovedi (z akýchkoľvek dôvodov) v ochrannej lehote počítanej od podania návrhu na toto liečenie do jeho skončenia, rešp. u zamestnancov liečených pre tuberkulózu v liečebnom ústave do uplynutia doby 6 mesiacov od prepustenia z tohto liečenia. Z toho plynie, že k skončeniu pracovného pomeru v ochrannej lehote u zamestnanca, ktorému bolo povolené alebo bolo poskytnuté ústavné ošetrovanie alebo kúpeľná liečba, môže dôjsť len v tých prípadoch, kedy je daný dôležitý dôvod k predčasnému zrušeniu pracovného pomeru alebo v tých prípadoch, kedy pracovný pomer zjednaný na určitú dobu končí uplynutím tejto doby.

O tieto prípady však v súdnej veci nešlo. Žalobkyni bola daná výpoveď v čase po podaní návrhu na povolenie kúpeľnej liečby, pričom o jej návrhu nebolo dosiaľ rozhodnuté.

Pri riešení otázky, či výpoveď bola právne účinná alebo nie, je potrebné vyjsť z účelu § 50 druhej vety druhého odseku cit. zák., ktorým je zamýšľané zaistiť zamestnancovi ochranu, keď je nemocný a ošetrojúci lekár mu navrhne zvláštne liečenie (ústavné ošetrovanie alebo kúpeľnú liečbu) v tom zmysle, že jeho pracovný pomer nebude v dobe až do skončenia tohto liečenia rozviazaný zo strany zamestnávateľa. Tejto ochrany je účastný každý zamestnanec, ktorému tento druh liečenia bol navrhnutý, lebo podľa lekárskeho doporučenia je každý taký zamestnanec tak vážne nemocný, že len toto liečenie sa javí účelným k jeho uzdraveniu alebo zlepšeniu zdravotného stavu, návratu pracovnej schopnosti alebo odvráteniu hroziacej neschopnosti k práci. Skutočnosť, že prípadne nedošlo k povoleniu tohto liečenia alebo jeho skutočnému poskytnutiu, nemôže zbaviť zamestnanca tak závažnej ochrany.

Nemožno pripustiť, aby v dobe po podaní návrhu na ústavné ošetrovanie alebo kúpeľnú liečbu mohla byť daná výpoveď zamestnancovi alebo s ním predčasne zrušený pracovný pomer pre dlhotrvajúcu nemoc, a aby podnik čakal, či navrhnuté liečenie bude povolené alebo poskytnuté a tým aj rozhodnuté o právnej účinnosti zrušenia pracovného pomeru so zamestnancom. Pripustenie takej možnosti by mohlo znamenať vnášanie neistoty do pracovných pomerov, čo by sa mohlo prejavovať i na hospodárskej činnosti podniku. (Porovnaj smernicu pléna Najvyššieho súdu Pls 2/60, uver. pod č. 27/60 Zb. rozh. čs. súdov).

Správne je teda stanovisko súdu prvého stupňa, ktorý čo do zistenia trvania pracovného pomeru vyslovil názor, že podľa § 50 zák. č. 54/1956 Zb., žalovaný nemohol žalobníčka dať právne účinnú výpoveď k 15. 9. 1961, lebo v novembri 1960 dostala návrh na kúpeľnú liečbu, a preto podľa cit. ustanovenia pre žalobníčku plynie zákonom stanovená ochranná lehota.

Bolo povinnosťou žalovaného podniku spolu so ZV ROH, aby o návrhu na kúpeľnú liečbu žalobníčky, ktorý bol vystavený OÚNZ v Starej Ľubovni 3. 11. 1960 rozhodol, lebo ochranná lehota pre takého

zamestnanca trvá dovtedy, kým povolené liečenie nebolo absolvované, alebo o liečbe čo do povolenia nebolo rozhodnuté.

Skutok, že o liečbe nebolo rozhodnuté, zapríčinil žalovaný spolu so ZV ROH pri podniku žalovaného.

Z týchto dôvodov súd prvého stupňa správne ustálil, že pracovný pomer medzi účastníkmi trvá.

Nebolo preto možné vyhovieť odvolaniu žalovaného.

Čo do otázky náhrady ušlej mzdy žalobníčka tvrdí nové skutkové okolnosti, ktoré doposiaľ nepredniesla.

Treba preto umožniť žalobníčke, aby sa viedlo dokazovanie na tvrdenia ohľadne vyhľadávania náhradného zamestnania a podľa výsledku vykonaného dokazovania rozhodnúť o náhrade ušlej mzdy.

V tejto časti preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec, aby v naznačenom smere doplnil dokazovanie vypočutím navrhnutých svedkov, prípadne dotazom na ONV – odbor pracovných síl v Poprade a potom znova rozhodol.